

terminš, kuru Itālijas iestādes ir noteikušas, lai lemtu par lūgumu grozīt cenu, ir pārmērīgi ilgs un ar to faktiski tiek daļēji pārkāpts princips, saskaņā ar kuru katrs saimnieciskās darbības veicējs var brīvi noteikt augstākās cenas.

(¹) Padomes 1995. gada 27. novembra Direktīva 95/59/EK par nodokļiem, kas nav apgrozījuma nodokļi un kas ietekmē tabakas izstrādājumu patēriņu (OV L 291, 40. lpp.).

(²) 1972. gada 19. decembra Direktīva 72/464/EEK par nodokļiem, kas nav apgrozījuma nodokļi un kas ietekmē tabakas izstrādājumu patēriņu (OV L 303, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 22. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-572/08)

(2009/C 55/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — A. Aresu un W. Mölls)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, piešķirot nodokļu atvieglojumu attiecībā uz smēreļļu, kas reģenerēta no Itālijā savāktām atkritumeļļām, bet atsakoties šo pašu atvieglojumu piešķirt smēreļļām, kas tiek reģenerētas no citās dalībvalstīs savāktām atkritumeļļām (saskaņā ar Tiesību noteikumu attiecībā uz nodokļiem, kas piemērojami ražošanai un patēriņam un attiecīgajiem kriminālsodiem un sodiem par administratīvajiem pārkāpumiem konsolidētā teksta — kas, apstiprināts ar 1995. gada 26. oktobra Likumdošanas dekrētu Nr. 504 un interpretēts ar 2004. gada 5. maija *Agenzia delle Entrate* [Ieņēmuma dienests] apkārtrakstu Nr. 24/D un 2005. gada 23. decembra Likuma Nr. 266 1. panta 116. punktu — 62. pantu), nav izpildījusi EKL 90. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Itālijas iestādes, paredzot nodokļu atvieglojumu sistēmu attiecībā uz reģenerētām smēreļļām, no kuras labumu gūst vietējā ražošana, bet ne citu dalībvalstu ražotāji, ir acīmredzami pārkāpušas EKL 90. pantā paredzēto nediskriminācijas principu nodokļu jomā.

Ar šo sistēmu tiek radīts nodokļu atvieglojumu regulējums, kura esamību Eiropas Kopienų Tiesa jau nosodīja 1980. gadā, un Itālijas iestāžu argumenti saistībā ar jaunās sistēmas atbilstību neattiecināto šādu izvēli.

Prasība, kas celta 2008. gada 22. decembrī — Eiropas Kopienų Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-573/08)

(2009/C 55/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka:

— netransponējot Direktīvu 79/409/EEK (¹) Itālijas tiesībās tādējādi, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību šai direktīvai,

— un, netransponējot Direktīvas 79/409/EEK 9. pantu Itālijas tiesībās tādējādi, lai tiktu nodrošināts, ka kompetento Itālijas iestāžu ieviestie izņēmumi ir saderīgi ar šajā tiesību normā paredzētajiem nosacījumiem un prasībām,

Itālijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 79/409/EEK 2., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 13. un 18. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Direktīva 79/409/EEK Itālijas tiesībās nav transponēta pilnībā un ar šo direktīvu saderīgā veidā:

2. pants: nav transponēts;

3. pants: nav transponēts ar šo direktīvu saderīgā veidā, jo nav ticis transponēts 2. pants;

4. panta 4. punkts: nav transponēts;

5. pants: nav transponēts aizliegums apzināti iznīcināt vai bojāt putnu ligzdas un olas un apzināti traucēt ar šo direktīvu aizsargātās putnu sugas;

6. pants: nav transponēts aizliegums pārvadāt tirdzniecības nolūkos;

7. panta 4. punkts: ir nepilnīgi transponēts (veids, kādā noteiktas medību sezonas, nenodrošina to, ka medības tiek aizliegtas ligzdošanas un dažādu vairošanās stadiju laikā; nedz arī it īpaši attiecībā uz migrējošajām sugām — to, ka medības ir aizliegtas vairošanās laikā vai tad, kad tās atgriežas savās ligzdošanas vietās; turklāt nav transponēts pienākums nosūtīt Komisijai visu vajadzīgo informāciju par savu medību noteikumu praktisko piemērošanu);

9. pants: nav transponēts valsts līmenī saskaņā ar direktīvu (izņēmuma gadījumu likumības pārbaude ir neefektīva un novēlota); tas ir kļūdaini transponēts un ieviests reģionālajā līmenī (Abruco, Lacio, Toskāna, Lombardija, Emilja Romana, Marke, Kalabrija un Pulja);

10. panta 2. punkts: ir nepilnīgi transponēts (nav transponēts pienākums nosūtīt Komisijai visas nepieciešamās ziņas, lai tā varētu koordinēt zinātniskos pētījumus un darbus, kas nepieciešami ar šo direktīvu aizsargāto putnu sugu populāciju aizsardzībai, pārzināšanai un izmantošanai);

11. pants: ir nepilnīgi transponēts (nav transponēts pienākums apspriesties ar Komisiju par eksotisku putnu sugu ieviešanu);

13. pants: nav transponēts;

18. panta 2. punkts: Itālijas iestādes nav informējušas Komisiju par reģionālajiem likumiem attiecībā uz medībām Lacio, Lombardijas, Toskānas un Puljas reģionos.

(¹) Padomes 1979. gada 2. aprīļa Direktīva 79/409/EEK par savvaļas putnu aizsardzību (OV L 103, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (septītā palāta) 2008. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-256/07 *People's Mojahedin Organization of Iran*/Eiropas Savienības Padome 2008. gada 23. decembrī iesniegusi *People's Mojahedin Organization of Iran*

(Lieta C-576/08 P)

(2009/C 55/24)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *People's Mojahedin Organization of Iran* (pārstāvji — J.-P. Spitzer, advokāts, D. Vaughan, QC, M.-E. Demetriou, Barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienu Komisija, Nīderlandes Karaliste

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas nolēmumu tiktāl, ciktāl šī tiesa kā nepamatotu ir noraidījusi PMOI prasību atcelt Padomes Lēmumu 2007/445/EK (¹);
- atcelt Lēmumu 2007/445/EK tiktāl, ciktāl tas skar PMOI;
- piespriet Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus Tiesā un attiecībā uz Lēmumu 2007/445/EK — Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka lietā, kura attiecās uz pamattiesībām un Kopējās nostājas 931/2001 1. panta 4. un 6. punkta, kā arī Regulas Nr. 2580/2001 2. panta 3. punkta piemērošanu saistībā ar Kopienas pasākumu, ar kuru *People's Mojahedin Organization of Iran* tika atstāta aizliegto organizāciju sarakstā:

- (1) Pirmās instances tiesa, nosakot, vai Padome bija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, pilnībā nepārskatīja Lēmumu 2006/445/EK, kā to prasa EK līgums;
- (2) Pirmās instances tiesa, neveicot šo pārskatīšanu, nav ievērojusi efektīvas tiesību aizsardzības tiesā principu;
- (3) Pirmās instances tiesa, secinot, ka Padome, pieņemot savu lēmumu, nebija pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir kļūdījies tiesību piemērošanā. Padomes un Pirmās instances tiesas rīcībā bija visi fakti un argumenti, kuri bija valsts tiesas rīcībā un tām šī attaisnojošā informācija bija detalizēti jāizvērtē;
- (4) Pirmās instances tiesa, ņemot vērā iepriekš minētās kopējās nostājas 1. panta 4. un 6. punktu un iepriekš minētās regulas 2. panta 3. punktu, kļūdījās, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvojumu, ka vienīgi nesens noticis terora akts vai draudi var pamatot ilgstošu personas iekļaušanu sarakstā;
- (5) Pirmās instances tiesa, secinot, ka Padome bija tiesīga neņemt vērā apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto attaisnojošo informāciju, pamatojoties uz tās izdarītajiem secinājumiem attiecībā uz jautājumiem, kuri tika minēti iepriekšējā apelācijas sūdzības pamatā, ir pieļāvusi kļūdu;
- (6) Pirmās instances tiesa, noraidot apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu, ka Padome nav sniegusi atbilstošu pamatojumu attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzējas iesniegto attaisnojošo informāciju par aktivitātēm kopš 2001. gada un